

[Lilli Gyldenkilde.]

Vi kan tilslutte os forslaget om at ophæve aldersgrænsen for selvstændigt erhvervsdrivende og husførende personer. Det må være rimeligt, at de kan forsikre sig, også når de er over 50 år.

Vi vil medvirke i udvalgsarbejdet og dér prøve at få vores synspunkter indarbejdet i forslaget.

Tove Jørgensen (DKP):

Ikke det forslag til en ændring af dagpengeloven, som vi her skal tage stilling til, er der punkter, vi kan gå ind for, punkter, vi ikke er enige i, og punkter, som vi finder utilstrækkelige, og som vi allerede nu kan sige at vi vil stille ændringsforslag til.

Forslaget, som det ligger nu, bærer jo i høj grad præg af februarforliget.

Vi kan gå ind for § 1, pkt. 1, fordi det sikrer arbejderne en større uafhængighed af arbejdsgiveren. Den nuværende ordning har især været problematisk for mange kvinder, og vi kan kun hilse med tilfredshed, at den foreslås ændret, men jeg skal komme tilbage til, at det ikke er hele formuleringen her, vi kan gå ind for.

§ 1, pkt. 2, støtter vi med hensyn til overgang til halvårlig regulering, men vi skal endnu en gang slå fast, at vi mener, der bør indføres 100 pct. dækning betalt af arbejdsgiverne ved sygdom, så på det område finder vi ikke, at forslaget er tilstrækkeligt.

Jeg vil vende tilbage til 3 ugers reglen og sige, at vi ikke kan støtte forslagens § 1, pkt. 3, fordi vi ikke kan gå med til det arbejdsgivertilskud på 10 mill. kr., der faktisk ligger gemt i forslaget, ved at det offentlige overtager dagpengeforpligtelsen for lønmodtagere, der har været ansat mindre end 3 uger. Det kunne have været klaret ved et arbejdsgiverbidrag til en fond beregnet efter udbetalt arbejds løn, og det er den politik, vi mener bør føres på det område.

Vi kan heller ikke være med til at fastholde den urimelige § 26 i dagpengeloven. Vi mener, at denne regel er meget udemokratisk, som også skal omfatte de mennesker, der ifølge ministerens forslag skal tildeles førtidspension. Den paragraf ønsker vi helt afskaffet.

Vi kan gå ind for ændringerne i § 1, nr. 6, 7 og 8, som vi mener er rimelige for de mennesker, der er omfattet af den frivillige sikringsordning. Det er dog skuffende, at social-

demokratiet og regeringen fastholder en 14 ugers barselhvile. For det første er der i mange tilfælde ikke engang tale om 14 uger. For det andet har socialdemokratiet ofte nok slået på tromme for en bedring af kvindernes vilkår, men når det kommer til konkret handling, så kniber det lidt mere. Vi mener, at minimum må være en barselhvile på 26 uger, og det agter vi at fremsætte ændringsforslag om.

De resterende paragraffer kan vi godt gå ind for. Vi lover, at vi vil kigge på sagen i udvalget, men vi må tage de forbehold, jeg her har givet udtryk for.

Grethe Philip (RV):

Lovforslaget står i nær forbindelse med et forlig, som mit parti er deltager i, og deri ligger også, at vi kan tilslutte os de enkelte punkter, som jeg ikke skal gå nærmere ind på.

Jeg vil dog sige, at vi fra radikal side specielt lægger megen vægt på, at vi nu støtter de små arbejdsgivere ved, at de ikke er forpligtede til at betale dagpenge i de første 3 uger efter en nyansættelse. Vi har hørt overordentlig mange klager over det, bl. a. formuleret sådan, at små arbejdsgivere ikke tør ansætte folk, når de kan risikere, at de bliver syge forholdsvist kort tid efter og arbejdsgiveren skal bære byrden ved det. Vi mener, det er en økonomisk støtte til de små arbejdsgivere, set ud fra denne synsvinkel, men vi mener også, at det har gunstige beskæftigelsesmæssige virkninger.

Når vi nu er i gang med at ændre på sygedagpengeloven, er der jo også mulighed for at drøfte andre punkter i loven. Vi har i det radikale venstre længe været opmærksom på, at de medhjælpende hustruer har en vanskelig stilling og i sygedagpengeloven efter vores mening er forfordelt. Mange af de medhjælpende hustruer udfører et arbejde, der ligger helt på linje med lønmodtageres, og de har i forbindelse med barsel samme vanskeligheder som lønmodtagere med at passe deres børn, ikke alene på en måde, der er tilstrækkelig hensigtsmæssig over for barnet, men også sådan at deres eget helbred bevares. Derfor mener vi, at tiden nu er inde til, at man foretager forbedringer i sygedagpengeloven specielt for de medhjælpende hustruer.

Vi ved jo, at vi skal være forsigtige med at fremsætte forslag, som er alt for udgiftsprægede, som koster alt for meget, men i virkeligheden er der her tale om en temmelig lille